

12-му місяцях спостереження з поверненням до норми, що вказує на остаточну компенсацію екзокринної функції підшлункової залози.

МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЕКЗОКРИННОЇ ЧАСТИНИ ПІДШЛУНКОВОЇ ЗАЛОЗИ ПРИ ХІМІЧНІЙ КАСТРАЦІЇ

Шепітько В.І., Борута Н.В., Стецук Є.В., Михайленко В.В.,

Скотаренко Т.А., Лисаченко О.Д., Левченко О.А.

Полтавський державний медичний університет, Полтава, Україна

Актуальність. В сучасній біологічній і медичній науці дослідження підшлункової залози є актуальним, оскільки це одна з основних травних залоз в організмі людини. Впродовж усього життя людини підшлункова залоза піддається значному впливу різних несприятливих факторів.

Метою нашого дослідження було встановити зміни структурних компонентів екзокринної частини підшлункової залози при центральній хімічній кастрації. Прослідкувати динаміку морфофункціональних змін екзокринної частини підшлункової залози.

Результати дослідження. Робота виконана на 15 білих щурах-самцях, розподілених на 2 групи. Першу групу склали 5 тварин інтактної групи. Друга група містила 10 щурів, які піддалися процедурі введення триптореліну ембонату підшкірно в дозі 0,3 мг/кг діючої речовини протягом 180 днів. Одній тварині вводили одну визначену дозу препарату. Матеріал для мікроскопічного вивчення органу брали відразу після евтаназії тварин, ущільнювали у парафін, за загальноприйнятою методикою та виготовляли напівтонкі зрізи, які забарвлювали гематоксиліном і еозином. Дослідження гістологічних структур з подальшим мікрофотографуванням було проведено з використанням мікроскопу Biogex-3 BM-500T. Під час мікроскопії застосовувалася сучасна цифрова DCM 900 мікрофотонасадка для якісної передачі зображення.

Дослідження екзокриноцитів підшлункової залози тварин показало, дистрофічні зміни залози. Товщина капсули та міжчасточкової сполучної тканини між часточками ПЗ візуально збільшувалася, відповідно спостерігали зменшення площі ацинусів і екзокриноцитів, ацинуси втрачали чіткі контури та форму за рахунок набряку сполучної тканини. Екзокриноцити ацинусів втрачали апікальну еозинофілію та базальну базофілію цитоплазми, спостерігалось зменшення площі ядер, які були змінені за формою та розташуванням. Процеси зменшення площі ацинусів на 1,93%, ядер екзокриноцитів на 34,85%, площі перерізу цитоплазми на 19,92% в експериментальній групі тварин порівняно з інтактною групою тварин, свідчить про зменшення функціональної активності екзокринного апарату залози з вираженими фіброзними та атрофічними змінам.

Висновки. Відмічаються зміни в структурі екзокринного апарату підшлункової залози. На 6-й місяць наявні дистрофічні зміни екзокриноцитів, це відповідає стадії часткової декомпенсації, зменшенню активності та функціональності клітинної складової екзокринного апарату підшлункової залози.

ВПЛИВ ГІПОПЕРФУЗІЇ, СЕНСИБІЛІЗАЦІЇ МОЗКОВИМ АНТИГЕНОМ ТА ПОЄДНАННЯ ЦИХ ФАКТОРІВ НА СТАН ЦИТОСКЕЛЕТУ НЕЙРОНІВ ГОЛОВНОГО МОЗКУ

Яременко Л.М., Шепелев С.Є., Ритікова Н.В., Железняк Г.О., Грабовий
О.М.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, Київ, Україна

Фактором ризику розвитку нейродегенеративних, когнітивних порушень та деменції є гіперперфузія головного мозку. При зниженні мозкового кровообігу спостерігається порушення стану цитоскелету нейронів, що є відображенням не тільки порушення їхньої функції, а й життєздатності нейронів у корі півкуль мозку та гіпокампі.